

1. Грибанов В.П. Осуществление и защита гражданских прав /В.П. Грибанов. – Изд. 2-е, стереотип. – М.: Статут, 2001. – 411 с. (Классика российской цивилистики)
2. Калюжний Р.А. Зловживання правом: сутність та шляхи протидії/ Р.А. Калюжний, І.Г. Андрущенко //Бюлетень Міністерство юстиції України. – 2006 – №8. – С. 16-21
3. Рогач О.Я. Зловживання правом: теоретико-правове дослідження. – Ужгород: Ліра, 2011. – 368 с.
4. Текаев Х. А. Злоупотребление правом /Х.А. Текачев // Меж- вузовский сборник научных трудов – Проблемы реализации права. – Свердловск, 1990. – С. 112—115.

Студент 1-го курсу ННІ № 3 НАВС

Данилюк Діана Валеріївна

ВПЛИВ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ НА РОЗВИТОК ДЕРЖАВИ ТА ПРАВА

Особливістю сучасного етапу розвитку людства є те, що зміни охопили не лише економічну галузь, а ще й політичну, соціальну та духовну сфери. Проявом цих змін є глобалізація. Саме глобалізація сприяє зв'язку між країнами та етнічними спільнотами немов «спресовує» світ у єдине ціле. Глобалізація впливає на структуру суспільства та держави. Розуміння цього явища є надзвичайно важливим для України, оскільки вона вже поступово наближається до глобалізаційного простору. Цей незупинний і постійний процес викликає багато дискусій серед учених і дослідників. Водночас це явище не є по суті чимось новим, його прикладом є перші теорії світової держави та права в ідеях космополітизму («космополіт» – громадянин світу) в Стародавній Греції.

Вплив глобалізації на економічне, політичне, правове та соціальне життя держав і народів відбувається в різних формах і різними методами [1, с. 396]. Стосовно результатів такої дії, то їх потужність і спрямованість залежить від багатьох чинників, серед яких особливе місце займає правова сфера. Наочний прояв впливу глобалізації можна спостерігати в конституціях країн-членів ООН, а також і в Основному Законі України.

Процес глобалізації має як позитивний, так і негативний характер [2]. У процес глобалізації «втягуються» значні спільноти людей, громадські, національні та міжнародні організації, держави та їх об'єднання, під загрозою опиняються стабільність суспільних відносин, суверенітет держав, самобутність етносів, однак усе ж в епіцентрі подій знову знаходиться конкретна людина.

При вивченні проблеми співвідношення глобалізації та державно-правових систем слід враховувати три аспекти. По-перше, держава та право спочатку виникли під впливом природних, космічних та інших факторів як глобальні явища. Тому вони самі за своїми внутрішніми законами розвиваються в цьому напрямку, зрозуміло, різними шляхами, темпами і з різними результатами. По-друге, держава та право, будучи активними «учасниками» світового процесу глобалізації, надають йому стимулюючий або нейтралізує чи гальмівний вплив. По-третє, держава і право відчують на собі потужний вплив глобалізації, під яким трансформуються структурні та функціональні характеристики цих явищ.

Під впливом глобалізації нівелюється монопольне становище держави на світовій арені. З цієї точки зору держави втрачають свою національну ідентичність. Відбувається так звана «ерозія» внутрішнього суверенітету та обмеження державного суверенітету. Глобалізація мультиплікує процеси державотворення, інтенсифікує збільшення кількості держав. Якщо після Другої світової війни в умовах, коли створювався сучасний правопорядок, у світі було всього 50 держав, то нині в ООН представлені 193 (40 – не представлені) країни [3, с. 37]. Існує думка, що у ХХІ ст. великі національні держави зіткнуться зі зростаючою проблемою сепаратизму, перш за все, на національній основі. Підтвердженням цього є те, що в епоху глобалізації збільшується кількість недержавних суб'єктів, які здійснюють функції, що раніше були сферою державної діяльності [4].

Одним з важливих аспектів сучасної світової глобалізації є процеси універсалізації у сфері права та держави. Глобалізація істотно впливає на трансформацію, зміни та модернізацію державно-правових інститутів, норм і відносин на всесвітньому,

макрорегіональному і внутрішньонаціональному рівнях, стимулює, прискорює й оновлює процеси універсалізації в сфері права, організації та функціонування держави. Сучасна глобалізація (включаючи й юридичну глобалізацію як її важливу складову) – при всіх особливостях її змісту, специфічних властивостях, характеристиках тощо – є певним новим ступенем у подальшій універсалізації всесвітньої історії людства та земної цивілізації. Глобалізація є серйозним викликом для національної держави, що ставить під сумнів питання суверенітету та здійснення її основних завдань і функцій.

Однак вести мову про послаблення ролі національної держави, а тим більше про її відмирання поки ще зарано. Національна держава і глобалізація є об'єктивно-сумісними явищами. Глобалізація не ліквідує національну державу, а сприяє оптимізації обсягу та надає новій якості тим завданням і функціям, які стоять перед нею. Вона ставить перед державою набагато вищі вимоги, що зумовлюються інтересами соціально-економічного розвитку, стабільності, підтримки миру та безпеки. Разом з тим, без активної ролі національної держави глобалізаційні процеси можуть втратити свою динаміку та історичний сенс, оскільки основою прогресу розвитку глобалізації є національні держави. Відповіддю на виклики глобалізації стає консолідація та інтеграція держав, їх активна участь у вирішенні глобальних проблем.

Список використаних джерел:

1. Чубко Т. П. Глобалізація: поняття, вплив на сучасні державу і права / Т. П. Чубко // Форум права. – 2010. – № 1. – С. 396–405 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.nbuv.gov.ua/e-journals/FP/2010-1/10htpdip.pdf>.
2. Бірюков Р. М. Правовий розвиток в умовах глобалізації/ Р. М. Бірюков [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://vuzlib.com/content/view/1370/92>. – Назва з екрана.
3. Теорія держави та права: навч. посіб. / [Є. В. Білозьоров, В. П. Власенко, О. Б. Горова, А. М. Завальний, Н. В. Заяць та ін.]; за заг. ред. С. Д. Гусарєва, О. Д. Тихомирова. – К. : НАВС, Освіта України, 2017. – 320 с.
4. Правові проблеми глобалізації. Роль міжнародного і внутрішньодержавного права в їх вирішенні [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://stud.com.ua/8675/pravo/pravovi_problemi_globalizatsiyi_rol_mizhnarodnogo_vnutrishnodержavnogo_prava_virishenni. – Назва з екрана.

Курсант 1-го курсу ННІ № 1 НАВС (Відділ спеціальної і фізичної підготовки)

Демчук Оксана Миколаївна

СИСТЕМА СТРИМУВАНЬ І ПРОТИВАГ ЯК СКЛADOVA ПРИНЦИПУ ПОДІЛУ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ

Розподіл державної влади на гілки (галузі) – важлива й необхідна умова формування правової та демократичної країни, її основоположний принцип. Ця вихідна засада справедливо відноситься до основних досягнень світової цивілізації та загальнолюдської культури. Соціальна цінність принципу диференціації державної влади полягає в тому, що він покликаний запобігти потенційній можливості зосередження повноти влади в руках якої-небудь гілки державної влади чи державного органу. Саме тому цей принцип справедливо вважають ключовою гарантією політичних прав і свобод [1, с. 68].

Ідеї, покладені в основу принципу поділу державної влади, розглядалися у працях Платона, Арістотеля, Цицерона та ін. Змістовий розвиток теорії поділу державної влади пов'язаний з іменами Дж. Локка та Ш.Л. Монтеск'є.

Поділ державної влади є необхідною умовою демократичного державно-правового режиму. Недемократичні, особливо авторитарні та тоталітарні, державні режими заперечують поділ державної влади. Так, комуністична державна ідеологія відкидає його навіть теоретично, обґрунтовуючи принцип єдності влади, відповідно до якого мандат на здійснення будь-якої державної функції є похідним від представницької влади. Вважається, що адміністративні та судові дії держави виконуються за дорученням представницьких органів